

అప్పటికి రెండుగంటలకు పైగా ఆకాలత ఆశోకవృక్షం క్రింద నిలబడి నిరీక్షిస్తోంది. అల్లంతదూరంలో అందమైన బిల్డింగ్—దాని ప్రధానభాగంలో ప్రముఖంగా కనిపించే 'పంచశీల మావీస్' అనే చక్కని డిజైన్ ను లెటర్లు గల పైన్ బోర్డు. అటూ ఇటూ తిరిగి ఆమె దృష్టి చివరి కక్కడే నిల్చిపోయింది.

మధ్యాహ్నం మూడుగంటలప్రాంతం. మిరుమిట్లు గొలుపుతూ మిడిసిపడుతున్న ఎండకాంతిలో ఆ ఆవరణమంతా అద్భుతంగా ఉండి తీర్చి దిద్దినబాటలు, బాటల ప్రక్కన వెల్లవేసి వరసగా పాతబడ్డ ఇటుకలు, వాటికిరువైపులా విస్తరించిన అందమైన తివాచీల్లాంటి పచ్చని పచ్చిక మధ్య మధ్యన రకరకాల పూలమొక్కలు, తీగలు, క్రోటన్ను. చుట్టూరా సుందరంగా కత్తిరించబడ్డ ఎడెస్—ఎంతైనా మనోహరంగా ఉన్నాయి. పోర్టికోలోకొచ్చి ఆగేవి, తిరిగి వెళ్ళేవి ఖరీదైన కార్లు—అందులో దర్జావంతులు—స్త్రీలు, పురుషులు. వాళ్ళకి ఏ ఆటంకమూ లేదు—తీవిగా, స్తయిలుగా లోపలి కెళ్తున్నారు. మాట్లాడేసి వస్తున్నారు. నవ్వులు—పరాచికాలు—వాతావరణం. ఉల్లాసకరంగా, కలర్ ఫుల్ గా వుంది.

ఆకాలత ఓపికగా, ఆకగా కన్నార్పకుండా, అటువేసే చూస్తూండిపోయింది. విసుగు, చిరాకు, కోపం. బాధ ఆమెను వికావికలు చేస్తున్నాయి. దైన్యం, నిరాశ, ఆమె ముఖంలో ప్రతి ఫలిస్తున్నాయి. వేడిగాలికి ఆమె పెదాలు ఎండిపోతున్నాయి. శరీరం చెమటపట్టి జిడ్డు-జిడ్డుగా చికాకుగా ఉంది. ముఖానికి పెట్టుకొన్న కోటా కరిగిపోతున్నట్లనిపిస్తోంది. పేషన్ గా ఆమర్చుకొన్న హెయిర్ స్టైల్, కొట్టవచ్చి నట్లవుపిస్తున్న ఎర్రని లిప్ స్టిక్, శరీరం వాంపు లన్నీ ప్రదర్శించే లేతరంగు జపాన్ శారీ, ఆకర్షక కేంద్రాల్ని అద్భుతమైన కోణాల్లో ప్రస్తుతించజేసే బ్రాసియర్, దాని మీద వుండీ లేనట్లున్న ఉల్లిపొర లాంటి 'టైట్ బ్లాజ్, చేతిలో వ్యానిటీ బ్యాగ్, కాళ్ళకి హైహీల్స్, నీటుగా ముస్తాబై కుమారి ఆకాలత—తన గ్లామర్ తో, సెక్సప్పీలుతో మాదీని ఎట్రాక్టు చేసి ఉర్రూతలూగించే జూనియర్ ఆర్టిస్టు—ఇంత సేపుగా ఆ చెట్టుక్రింద నిల్చుని తపస్సు చేస్తుంటే—ఎవరూ ఆమెని పట్టించుకున్న పాపాన పోలేదు.

రబ్బరు పైపులతో లాన్సు తడుపుతున్న తోటమాలి, లోపలికి బయటికి తిరిగే ఆపీసు బంబ్రోతులూ, పోర్టికోలో కార్లాపి ప్రక్కకి వచ్చి సిగరెట్ కాల్చుకునే డ్రైవర్లు—ఆకాలతని మాత్రం ఆదరంగా వరికిస్తున్నారు.

ఆమె వచ్చిన వెంటనే ప్యూన్ ద్వారా లోపలికి తన రాకని తెలియజేసింది. కాని 'కొంతసేపు వెయిట్' చెయ్యవలసిందిగా సూచన చేయబడింది. పావు గంట, ఆరగంట, రెండు గంటలు—ఎంతసేపు వెయిట్ చేసినా పిలుపు రావడం లేదు.

ఇలాగే చూస్తూ కూర్చుంటే డైరెక్టరుగారు కాస్తా ఆపీసు క్లోజ్ చేసి, కార్లో తుద్రున వెళ్ళిపోవచ్చు. పిలుపు రాకున్నా సరే 'డేర్' చేసి లోపలికెళ్ళి ఆయన్ని 'మీట్' అవడం మంచిది. వేళ్ళతో ముంగురులు వెనక్కి తోసుకుని, కర్చీవ్ తో ముఖం మీది చెమట బిందువులు మెల్లిగా అద్దుకుని, చీర సరి చేసుకుని గబగబా వెళ్ళి ఆపీసు వరండా మెట్లెక్కింది.

'అదేమిటి? వారు పిలుస్తారుండండి.' ప్యూన్ వారింబోయాడు.

'నేను వచ్చిన సంగతి అసలు వారితో చెప్పావా వీవు?' ఆకాలత తీవ్రంగా అడిగింది.

'ఎందుకు చెప్పలేదు? అప్పుడే చెప్పాను. మరికొంత సేపాగమన్నారు.'

'ఎంత సేపాగాలి?'
'ఏమిటమ్మా అంత కోపం? డైరెక్టరుగారు మంచి బిజీగున్నారు. మీ రిక్కడే నించోండి. మరొకసారి చెప్పొస్తాను—మీ రొచ్చారని.' వాడు లోపలి కెళ్తున్నాడు.

ఆకాలతకి ఇంక ఆలస్యం చేయడం లాభం లేదనిపించింది. ఇదే సమయం దర్జాక-నిర్మాతగారు ఓంటరిగా వుంటారు. తాత్పారం చేస్తే ఇంకెవరయినా విజిటర్స్ రావచ్చు....కనుక ఇప్పుడే వెళ్ళి వార్ని కలుసుకోవాలి.

సాహసించి లోపలికి నడిచింది ఆకాలత. మధ్యలో ప్యూన్ ఎదురై ఏదో చెప్పబోయాడు. కానీ ఆమె విసింపుకోకుండా, త్వర-త్వరగా స్పింగ్ డోర్స్ తొలగించుకొని, డైరెక్టరుగారి రూమ్ లో ప్రవేశించింది.

స్టోఫాలో కూర్చుని సిగరెట్ పొగ రింగు-రింగులుగా వదలుతూ, వాటిలోకి దృష్టి సారించి, ఏదో ఊహలోకంలో తేలిపోతున్న దైరెక్టరు వెంటనే తల త్రిప్పి, కుమారి ఆకాలత వైపు చూశాడు.

ప్రసన్నమయిన చూపులో తీక్షణత వచ్చి కళ్ళు ఎగసి పడ్డాయి.

ఆకాలత వినయంగా చేతులు జోడించి నమస్కారం చేసింది.

దైరెక్టరుగారు నొసలు చిట్టించాడు. కనుబొమలు అప్రయత్నంగా ముడి పడ్డాయి.

ఆకాలత అదేమీ గమనించనట్లుగా నిలబడిపోయింది.

పైన తిరుగుతున్న సీలింగ్ ఫాన్, టీక్-టిక్ మంటూ కొట్టుకుంటోన్న గోడ గడియారం, టెలిఫోన్ సెట్, గాడ్రెట్ టేబుల్ మీద గ్లోబులై ఎగిరిపోతున్న పావురాలు గల ఎంబ్లం, బీరువాలు, పైల్పు, కిటికీ తెరలు, కేలండర్లు, ఫోటోలు - ఫర్నిచర్ అన్నీ అలక్కు పోతున్నట్లు అనిపించాయి ఆకాలత కళ్ళకి. ఎందుకనో తూలి పడబోయింది.

కానీ కుర్చీ నానుకుని మొగ్గాపుకుంది.

దైరెక్టరు ఆమెవైపు అదోలా చూశాడు.

'ఎందుకొచ్చారు?' ఆయన పలకరించాడు.

'మీ దర్శనం కోసమే.' ఆమె జవాబు.

'యస్....మాట్లాడేదుంటే తొందరగా మాట్లాడండి. అవతల బోలెడు ఎంగేజ్ మెంట్లున్నాయి.'

'జస్ట్ : ఒక్క నిమిషం....'

'ఏమిటి నిలబడే ఉంటున్నారు? కూర్చోండి!' కుర్చీ చూపించాడు.

ఆమె కూర్చుంది. పైట చెంగు సరుకుంది. ఎలా మొదలుపెట్టాలో అర్థం కావడం లేదు - ఆమెకి సంభాషణ. పెదాలు తడుపుకొంటూంది.

'డ్రీంకు తీసుకుంటారా?'

బెల్ మ్రోగింది.

నౌకర్ పరుగెత్తుకొంటూ వచ్చాడు.

'డ్రీంకు తీసుక రా.'

'అక్కర్లేదు లెండి!'

'డోంట్ వర్రి.'

దైరెక్టరు స్టైలుగా నవ్వుతూ సిగరెట్ దమ్ము లాగి వదిలాడు.

అది ఆమె చుట్టూ చక్కర్లు గొట్టి ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసింది. డ్రీంక్ వచ్చింది.

ఆమె అందుకొక్కొలేదు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో అన్ని షాపులలోను దొరుగుచున్నది

గాంపావ్ పళ్ళవారి

పళ్ళకు లెలుపున్ను
బలమునూసగి మధురమైన
పరిమళమును శాభను వెదపల్లుచున్నది
తయారు చేయువారు:-
ఎస్.ఎ.ఎస్.జయం & కంపెనీ,
వేల్ కెమికల్ బర్న్స్,
25, కేళనాస్థాళమ వీధి, మధురై -1.

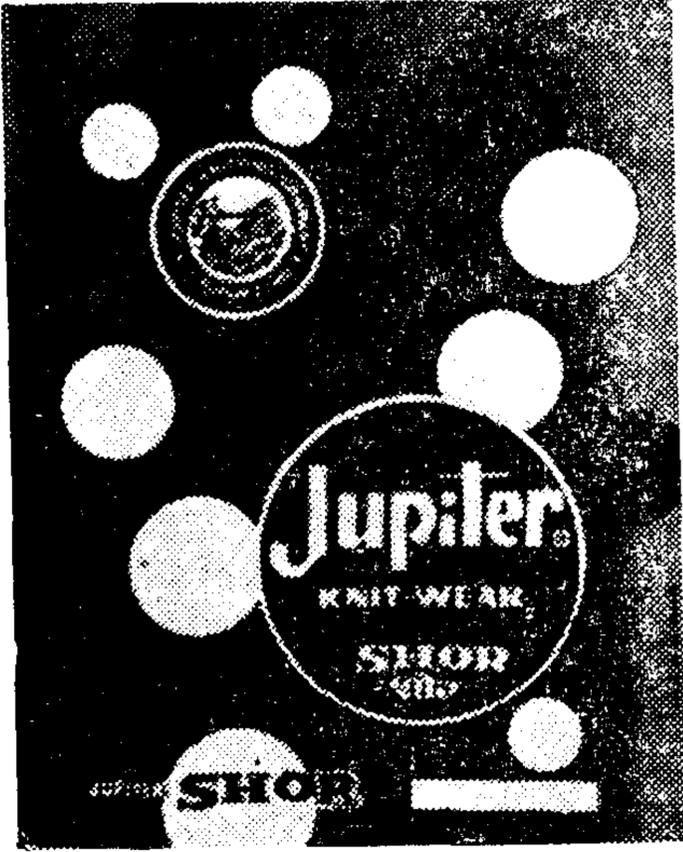
BURMA

INDIA

CEYLON

MALAYA

M.P.

జుపిటర్ వారి అత్యుత్తమమైన తయారీపులు!

- జుపిటర్ ఫైన్
- వెస్టన్
- షోర్
- కూల్ బెక్స్
- విజయ్
- కాస్మో

మీరు బనియన్ను కొనే ముందు "జుపిటర్" మార్కు వున్నదా అని చూచి కొనండి.

హైదరాబాదు - సికిందరాబాదు మినహా అన్ని చోట్లలో ఏజెంట్లు కావలెను.

తయారించువారు

Grams : JUPITER

Phone: 20670

Jupiter Knitting Company

Lakshminagar Main Road,
TIRUPUR - 638 602.

'చేకిట్'

టీసాయ్ మీడినుంచి డ్రింక్ అందుకుంది.

'మీరు....?'

'అనవసరం లేదు. ఇప్పటికే చాలా సార్లు అయింది.'

'.....'

'ఇప్పుడు చెప్పు?'

'మరేం లేదండీ! ఇప్పుడు తీస్తున్న పిక్చర్లో నాకు వేషం యిచ్చి, మళ్ళా ఎందుకు తీసేశారు?'

'ఎందుకా?' అని కొంత సేపాగి -- "ఆ రోల్ కి నువ్వు సూటు కావని...." దర్శకుడు వాక్యం పూర్తి చేయలేదు.

'అటువంటప్పుడు ముందరెందుకు నన్ను బుక్ చేసు కున్నారు?' ఆశాలత తీక్షణంగా అడిగింది.

'అప్పటికి స్టోరీ గురించి సరిగా డిస్కైడ్ చేసుకోలేదు మేము. తరువాత కొన్ని మార్పులు చేశాము. అల్లాంటి పరిస్థితిలో ఆ కారుకర్త నీకు వప్పడనుకున్నాం. అందుకని విన్ను కాన్సిల్ చేశాం.'

'మరి మనం రాసుకున్న కాంట్రాక్టు?'

'కాంట్రాక్టు? అడ్వాన్సు యిచ్చాంగా? డోంట్ వర్రీ - ఈ సారికి ఎక్కడయినా మరోచోట ట్రై చేయ్. నీకు తప్పకుండా వేషం దొరుకుతుంది. ఈ నెలలో చాలా మంది నిర్మాతలు పిక్చర్లు మొదలెట్ట బోతున్నారు. నెక్స్ట్ పిక్చర్లో నీకు గ్యారంటీగా ఛాన్సు యిస్తాను. తెలిసిందా?' ఆయ నెంతో టాక్టీసుగా మాట్లాడుతున్నాడు.

ఆశాలత కడుపు దహించుక పోతూంది!

ఆమె కళ్ళు నిప్పులు చెరిగాయి.

'అయ్యా! డై రెక్టరుగారూ! ఈ డొంకతిరుగుడు కబు ర్లన్నీ ఎందుకు? నా వేషం ఎందుకు కాన్సిల్ చేశారో నాకు తెలుసు! నిన్ను గాక మొన్న పీల్డులో దిగి, ఇప్పటి దాకా ఎక్స్ట్రాగా తిరిగి, కాస్త లీడింగున్న ఆ హ్యూమర్ స్టారుని పట్టుకుని బుక్కింగులు రాబట్టుకుని రైజై, నేడు పేరు మార్చేసి, పెద్ద స్టారులా పోజు పెడుతున్న ఆ లంగా డాన్సు లలనామణి ఆ రోల్ కి పనికొస్తుందా? నాకంటే మించి దానికి యాక్టింగ్ కెపాసిటీ ఏడ్చి చచ్చిందా? దాని కున్న వర్తేమిటి? దానికున్న గ్లామరేమిటి? అయ్యా! దర్శక మహాశయా! ఆ మోహనలతగారు మీ కేమేమైతే చేస్తుందో నేను కూడా లోపం రాకుండా ఆ పనులన్నీ చేస్తానండీ! అనవసరంగా మా పొట్ట కొట్టకండి.' ఆశాలత పొంగి వస్తున్న ఆవేశంతో, బాధతో, ఆక్రోశంగా అంది.

డై రెక్టరు బుర్ర గిరున తిరిగిపోయింది. మరుక్షణంలో కొంచెం తేరుకుని ఆత్రంగా కేకేశాడు.

'డ్రీంక్ - ఆరంట్!'

డ్రీంక్ తీసుకున్న తర్వాత ఆశాలతను మరుసటి రోజు రమ్మన్నాడు డై రెక్టరు. మరుసటి రోజు ఆశాలత వెళ్ళింది. తను బుక్ చేసుకున్న కొత్త నటితో రాత్రికి రాత్రే బొంబాయి వెళ్ళిపోయాడని తెలిసి, ఆశాలత బాధ పడుతూ వెనుకకు తిరిగింది.